

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 42. SZÁM, 2008. NOV. 16.

Kedves Testvéreim!

Az ember nem szereti a bizonytalanságot. A legtöbben azt mondják, hogy inkább elviselik a rossz hírt, de a bizonytalanság elviselhetetlen a számukra. Nagy türelempróba az, amikor kritikus helyzetben nem rajtunk áll a megoldás.

hogy Jézus nagypénteken elvette a világ bűnét és húsvéti feltámadásával legyőzte a halált. Ami itt elbizonytalanodásra adott okot az az, hogy úgy tűnik, egyesek úgy értelmezték Pál apostol szavait, hogy Krisztus visszajövetele szinte azonnal bekövetkezik. Az idő azonban

Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhívja Jézus által, vele együtt. Azt pedig az Úr ígéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteleig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alá szállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk. Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az ígéekkel.

1Thessz 4,13-18

dás. Az emberek olyan hamar el tudnak csüggedni, ha nem tudják befolyásolni a helyzetüket és nem jön azonnal a sorsfordító esemény, nem jön azonnal a várt megoldás. Thesszalónikában is az történt, hogy a gyülekezet tagjai befogadták az evangéliumot. Hittel elfogadták,

múlt, a gyülekezet tagjai közül többen meghaltak, és ez azt a kérdést vetette fel, hogy vajon Krisztus visszajövetelének igazsága semmis? Nem jön vissza az Úr? A „jőjjön el a Te országod” kérdés még nem most valósul meg? De mi lesz akkor velünk? Mi lesz az élőkkel

és mi lesz a holtakkal? Félreértettük az evangéliumot? Vagy nem jó evangéliumot fogadtunk be? Pál, a Krisztus evangéliumának közvetítője, talán tévedett? Rengeteg a kérdés és nagy a bizonytalanság.

Pál erre mondja, hogy nem akarlak benneket tudatlanságban hagyni az utolsó dolgokat illetően. Nem kell aggódnotok. Ha halottatok van, nem kell felőle reménytelennek lennetek. Ha itt közösségetek volt Krisztussal, akkor ez az örök szövetség, amit Isten veletek kötött, megmarad függetlenül attól, hogy megéritek-e az Úr második visszajövetelét vagy sem. Fontos, hogy ezt tudjátok, ezzel tisztában legyetek és így tudjatok gyászolni. Különbözve más gyászolóktól.

A görög világban a halál valami definitív jelentett. Az élet definitív módon lezárult, az elhunytat eltemették és nem maradt más utána, mint egy sírfelirat, amelyre felvették a megboldogult összes érdemét és a pozícióját. Mennyivel más ehhez képest az, amit Pál ír és ami minden keresztyén ember reménysége: „Ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt.” (14. v.) Ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt. Isten hitet ajándékozott nektek. Hallottátok az emberi prédikációt Krisztusról és a Szentlélek bizonyoságot tett nektek Róla a szívetekben. Így fogadtátok Őt be. Ő a kiindulópont és a legbiztosabb alap: az Ő személye, halála és feltámadása. Az Ő érdemében mi is részesülünk. Feltámadása a mi feltámadásunk záloga is.

Ez nem azt jelenti, hogy csak a lelkünk támad fel, mert csak az a halhatatlan rész bennünk – ezt kínálta ugyanis a zsidóság egy része és a görög filozófia is Platón után azt tanította, hogy a lélek halhatatlan. A misztériumvallások, a kor akkori divatos kultuszai már egy kicsit többet kínáltak: halál utáni életet, de ez nem volt teljes élet. Amit azonban Isten a Fiában nekünk kínál, az a Benne való teljes élet. Egy feltámadás utáni Istennel való teljes életközösség. Egy Johann Michael Bach motetta szövege jut eszembe, amely Jób könyvének Igéi alapján íródott: *Én jól tudom, hogy az én Megváltóm él, és végül Ő megáll az én porom felett. És hogya e földi sátorházam porrá lesz, feltámadott testben Istent látom, senki mást, csak Őt látom.* (Jób 19, 25-27) Tehát a mennybe nemcsak a lelkünk került, hanem új testet is kapunk.

Pál egy nagyon fontos szempontot hoz elénk és ha megfigyeltük, kik a levélben megszólítottak, akkor egészen világos számunkra is, hogy ez a reménység csak azokra vonatkozik, akik elfogadták a Jézus Krisztusról szóló evangéliumot. Ahogy hit által igaznak mondták a theszalonikabeliek és igaznak mondjuk mi is azt a múltbeli eseményt, hogy Jézus az Isten Fiaként eleget tett értünk, és feltámadásával legyőzte a mi utolsó ellenességünket is, azaz a halált, ilyen igaz az is, hogy ezek a jövőbeli események be fognak következni és így fognak bekövetkezni. Jézus helyettünk hordozta el az Isten haragját, megfizette az adósságunkat, és csak így tudunk megállni Isten ítélőszéke előtt az utolsó napon. Úgy

elkerül bennünket Isten haragja, mint az Egyiptomból való kivonulás előtti éjszakan azokat a zsidó házakat kerülte ki a halál angyala, amelyeknek az ajtófélfája be volt kenve a megölt bárány vérével. Mi már Jézus által nem vagyunk Isten ítélete alatt. És akik már nincsenek közöttünk, azok mivel életükben egyek voltak a Megváltóval, haláluk után is egyek lesznek Vele. Akik tehát már elhunytak, semmiképpen nem maradnak le Krisztus második visszajöveteléről, hanem feltámadnak. Ezek a végső események azonban nem akármilyen sorrendben fognak történni!

„Amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállani a mennyből, és először feltámadnak, a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.” (16-17. v.)

Nem csodálatos, Testvéreim, hogy ahogy a teremtésnek megvolt a maga rendje, úgy a világvégi feltámadásnak és elragadtatásnak is? Isten terve valósul itt is meg. Nem maguktól indulnak az események. Az Isten által kiadott parancs az, ami után az utolsó események mozgásba lendülnek. Az Úr leszáll a mennyből, de ez nem lesz egy halk és észrevehetetlen leszállás. Hiszen felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája. (16.v.) Az Isten országa úgy mond áttör a földi világba. Feltámadnak azok, akik az Úrban hunytak el, aztán elváltoznak a még élők (erre azért van szükség, mert ebben a földi formában

senki nem mehet be a mennyek országába) és a feltámadott holtak és az átváltozott élők együtt ragadtatnak el a felhőkön az Úr fogadására a levegőbe. Itt történik ugyanis, az ég és a föld közötti térben az Úrral való találkozás. A földi kötelekektől elszakadva felemeltetünk a felhőkhöz, hiszen már az Ószövetség is Isten jelenvalóságát kötötte a felhőhöz és ott mintegy üdvözljük és fogadjuk az Urat. És utána már örökké az Úrral leszünk. Így teljesedik be Jézus ígérete, hogy új eget és új földet várunk, és ott öröké Vele leszünk. Ez a reménység kell hogy meghatározza a mi mindennapjainkat és a mi gyászunkat is.

Arra biztatja az apostol a thesszalonicákat és most minket is, hogy éljetekek csendes életet, dolgozzatok, végezzétek munkátokat, de egy pillanatig se felejtsetek el, hogy nem vagytok olyanok, mint akiknek Krisztusban nincs reménységük. Ti Isten nagy, megváltó történetének vagytok a részesei, hiszen Jézus által missziójába is bevont titeket, munkatársul. Soha ne tévezzétek szem elől, hogy ennek a világnak a menete annak kezében van, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön, és ő egy napon visszajön, és mindent újjátesz. Beteljesíti, amit halálával és feltámadásával megszerzett, végleg eltörli a bűn, a Sátán, és a halál hatalmát. És ez a nap közeledik, hozzátok is, a mai nappal is! Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! (1Kor 16,13).

Ámen

(Elhangzott 2008. november 9-én)

TAHI UTÓTALÁLKOZÓ

November 8-án, szombaton énekkarunk négy tagja részt vett a **Tahi Egyházzenei Hét Budapesti utótalálkozóján**. A vendéglátó gyülekezet a **Külső-Kelenföldi gyülekezet** volt. Csapatunk a résztvevők közül elsőként érkezett a helyszínre. Amíg az énekkar tagjai lassan megérkeztek, a nagyon különleges építésű kelenföldi templomot próbáltuk meg egy kicsit felfedezni. Tahiban szerzett barátaink, ismerőseink nagyon örültek annak, hogy vállaltuk az utazást és mi is elfogadtuk a meghívást az utótalálkozóra. A délelőtti próba 11 órakor kezdődött **Tömöl Gabriella vezetésével**, majd ebéd következett a gyülekezeti teremben és újabb próba a templomban délután 3-ig. Közben kibővült az énekes csapat még néhány taggal, és így **kb. harmincan énekeltünk**. A zenés áhítat 16 órakor kezdődött.

A gyülekezet lelkésze **Nt. Kálmán Péter szeretettel üdvözölt bennünket**, majd átadta a szót a Egyházzenei Hét lelkészi vezetőjének, **Ft. Csuka Tamás tábori püspöknek**, nyugalmazott dandártábornoknak. A zenés áhítaton két blokkban énekeltünk három-három darabot. A kezdő mű Berkesi Sándor Tanár úr feldol-

gozásában egy karácsonyi ének volt Mi most azért jöttünk címmel, majd Claude Goudimel 84. zsoltár-feldolgozását énekeltük, aztán pedig énekeskönyvünk 264. dicséretének (Áldjad én lelkem a dicsőség örök Királyát) egy 20. századi szerző, Hugo Distler által komponált feldolgozását. Az áhítatot a Jób könyvéből vett Ige alapján Ft. Csuka Tamás tartotta, és az ember értékrendjéről beszélt. Aztán újra ének következett. Máté János Én és az én házam című kánonja után énekeskönyvünk 251. dicséretének (Mehódol lelkem Tenéked, nagy Felség) feldolgozása következett és végül az egész Egyházzenei Hét alapműve, Gárdonyi Zoltán A tékozló fiú című kisoratóriuma hangzott el. A gyülekezet még hallgatta volna énekünket, de másnap mindenki szolgált a saját gyülekezetében, így lassan indulnunk kellett. Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy **nagyon gazdagító volt ez a találkozó**.

-bn-

*Kórus-utótalálkozó a Külső-Kelenföldi gyülekezet templomában
(fotó: Oros Ilona)*

GYÜLEKEZETÜNK VENDÉGE...

A Debreceni Református Kollégium Kántusa

A Kántust 1739-ben alapította Maróthy György, a Kollégium hírneves professzora. Kezdetben fiúkórusként működött, 1952 után ifjúsági vegyeskarrá alakult át.

A kórus legújabbkori fénykora 1967-ben kezdődött: ettől az évtől kezdve Berkesi Sándor karnagy áll a Kántus élén. Az ő vezetésével az énekkar 1984-ben vegyeskari kategóriában kiemelt hangversenykórus minősítést kapott; ugyanabban az évben a nemzetközi zenei közvélemény is fölfigyelt rá, hiszen az ifjúsági kórusok kategóriájában az angliai Middlesbroughban első díjat nyert. Az utóbbi évek nagy hazai és nemzetközi sikereit elsősorban Kodály Zoltán, Bárdos Lajos, Vass Lajos, Gárdonyi Zoltán műveivel és Maróthi Zsoltáráival aratta a kórus. Szép teljesítményüket ma már három hanglemez is népszerűsíti. 1988-ban a Kántus többek között Kodály Psalmus Hungaricusával tisztelgett

a jubiláló Kollégiumnak.

A kórus 1997-ben Magyar Örökség Díjat, Berkesi Sándor karnagy 1999-ben Liszt-díjat kapott.

Az utóbbi években Nyugat-Európa és Amerika számos országa után a Kántus végre eljuthatott Erdélybe, Felvidékre és Kárpátaljára is.

Prágában első ízben adnak koncertet, Csehország fellépéseik színhelyeinek jubileumi 25. országá.

A Kántus létszáma 60-70 fő, zömében a Debreceni Református Kollégium Tagintézményeinek (a Gimnáziumnak, a Dóczy Gimnáziumnak és a Hittudományi Egyetemnek) diákjai, valamint egyetemi és főiskolai hallgatók a Debreceni Egyetemről és a Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskoláról.

E prágai fellépésük alkalmával a Kántus kamarakórusát köszönhetjük. Orgonán közreműködik Virágh András Gábor, a Debreceni Egyetem Konzervatóriumának orgona, a Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem zeneszerzés szakos hallgatója.

forrás: www.kantus.hu

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1), kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (*korus@refnet.cz*)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– A magyarországi **Reformátusok Lapjának szeptember 28-ai számában** megjelent Tamásy Sára cikke a Tahi Egyházzenei hétről. A cikk gyülekezetünk tagjait is említi.

– **November 21-22-én** Prágában fog tartózkodni **Egyházunk következő püspöke, Ft. Fazekas László és püspökhelyettese, Nt. Géresi Róbert.** Előzetes egyeztetések szerint gyülekezetünk presbitériuma **november 22-én** (vasárnap) **15.00-kor** találkozhat az új püspök úrral. Ez a találkozás jó alkalom lehet arra, hogy Egyházunk vezetésétől megkérdezzük, milyen lehetőséget látnak gyülekezetünk helyzetének megoldására.

PROGRAMAJÁNLO

– **Irodalmi est: november 18-án, kedden 19:00** órakor a PMKK nagytermében egy irodalmi előadásra, könyvbemutatóra kerül sor. A „**Divotvorný vůl a jiné maďarské pohádky**” (A táltosökör és más magyar mesék) c. cseh válogatás-kötet **Illyés Gyula** mára már klasszikussá vált népmese-feldolgozásait mutatja be a cseh olvasóknak. A **Kateřina Horvátová** által fordított és összeállított könyv a **Dauphin kiadó** gondozásában jelent meg. Az irodalmi estet **Jaroslav Tulka**, a Károly Egyetem tanára vezeti.

– **Film: november 20-án**, csütörtökön a PMKK nagytermében **18:00-tól** vetítik **Elek Judit** *A hét nyolcadik napja* c. filmét. (*www.hunginst.cz*)

ZENÉS WITZ

Liszt Ferencet megkéri egy pályakezdő újonc, hogy hallgassa meg új szerzeményét, és véleményezze. Liszt végig is hallgatja türelmesen. A darab végetér, az újonc csillogó szemmel figyeli a mestert:

– *Uram, az ön művében rengeteg új és csodálatos elem van... – jegyzi meg Liszt – ...sajnos azonban az újak nem csodálatosak, és a csodálatosak nem újak.*

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP